

Arrest

nr. 242 031 van 8 oktober 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 30 januari 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en van “*de beslissing tot verlenging van de termijn van overdracht dd. 18 februari 2020*”.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over het voorwerp van het beroep en het belang

1.1. Bij brief van 4 september 2020 brengt de verwerende partij de Raad ter kennis dat zij “*de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn Dublin*” op 4 augustus 2020 heeft ingetrokken.

Dit wordt door partijen niet ontkend ter terechtzitting.

Het beroep is derhalve zonder voorwerp geworden voor zover het is gericht tegen deze beslissing.

Er is dan ook geen reden meer om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep voor zover het is gericht tegen voormelde beslissing, opgeworpen in de nota met opmerkingen om een andere reden.

1.2. Het gestelde in punt 1.1. heeft als gevolg dat het beroep onontvankelijk is voor zover het is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), dit wegens een gebrek aan actueel belang.

De Letse autoriteiten hebben op 20 november 2019 ingestemd met het verzoek van de Belgische autoriteiten om de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

In casu dient derhalve rekening te worden gehouden met de bepalingen van de artikel 29.1 van de Dublin III-verordening dat stelt dat de overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om terug- of overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft. Voorts bepaalt artikel 29.2 van de Dublin III-verordening dat *“(...) indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, (...) de verantwoordelijkheid [berust] bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt. (...)”*

Aangezien verweerder de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer heeft ingetrokken, kan enkel worden vastgesteld dat door het verstrijken van de termijn van zes maanden de rechtstoestand van verzoeker is gewijzigd, aangezien de Letse autoriteiten niet langer verantwoordelijk zijn voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, doch deze verantwoordelijkheid van rechtswege is overgegaan op de Belgische autoriteiten (HvJ 25 oktober 2017, Majid Shiri t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16, punten 30-34; 39 en 43).

Daar hij met zijn beroep betracht te bewerkstelligen dat de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming – wat thans door het verstrijken van de gestelde termijn van zes maanden reeds het geval is –, is verzoekers belang bij het beroep verloren gegaan voor zover het is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Ter terechtzitting zijn partijen het eens met deze beoordeling.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA